

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci

žalobce: M. P.,
trvale

proti
žalovanému: Ministerstvo obrany,
sídlem Vítězné náměstí 1500/5, 160 01 Praha 6

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 6. 2018, č. j. MO 157186/2018-1122,

takto:

- I. Rozhodnutí Sekce plánování a schopností Ministerstva obrany ze dne 1. 6. 2018, č. j. MO 157186/2018-1122 **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **má povinnost** zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 900 Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví tohoto rozsudku. Dle názoru žalobce je zřejmé, že odvolací správní orgán rozhodoval a postupoval zcela jednostranně a účelově ve věci žalobce a jeho manželky. Nasvědčuje tomu skutečnost, že jim 2x zamítl žádost o ústní jednání a nevyslechl při něm navrhované svědky

žalobcem, čímž znemožnil jejich obhajobu. S naprostou jistotou jde dle žalobce o akt odvety ze strany újezdního úřadu březina, kterou vedení tohoto úřadu ani neskrývalo, za účast žalobce v petiční akci proti zákazu vstupu do lesů újezdu, kdy od roku 2016, byly okrajové části zpřístupněny bez povolení, a to samozřejmě k nelibosti pracovníků újezdu. Dodal, že tento vstup byl bez povolení a jakéhokoliv omezení, což by žalobcem navrhovaní svědkové museli potvrdit, pokud by nechtěli lhát. To, že jde o odvetu ze strany pracovníků újezdu, nasvědčuje i fakt, že nikdy v minulosti nebyl nikdo z vesnice, kde žalobce žije a širokého okolí pokutován za vstup do lesů újezdu, natož zcela okrajových.

2. V doplnění žaloby žalobce uvedl, že ke snazšímu posouzení celé kauzy podává její posloupnost:

1. Ministerstvo obrany (dále jen MO) k 1. 1. 2016 ruší vydávání povolenek ke vstupu do lesů Vojenského újezdu a vymezuje nepatrné území k volnému pohybu BEZ OMEZENÍ do hloubi několika set metrů lesa.
2. Vzhledem k absurdnosti tohoto rozhodnutí je vyvoláno jednání se zástupci MO, kterého se při místním šetření 2. 9. 2016 účastní za obec Studnice starosta obce pan J. F., dále žalobce, za MO pan K. se svou kolegyní. Pan K. námítky žalobce uznává a slibuje nápravu. Svůj slib ale nedodrží.
3. Dne 15. 10. 2016 iniciuje žalobce petiční akci, do které se zapojuje 23 přilehlých obcí a podepíše ji 4000 petentů. Jde o petici proti zákazu vstupu do lesů Vojenského újezdu.
4. Na nátlak veřejnosti celou věc řeší ministr obrany pan Stropnický osobně a území k volnému pohybu se několikanásobně zvětšuje. Jak se později ukáže, bohužel s několika omezeními.
5. Jak vedení Vojenského újezdu, tak pracovníci Vojenských lesů slibují za iniciativu žalobce odvetu.
6. Vojenská policie začíná monitorovat pohyb žalobce v místě jeho bydliště.
7. Dne 16. 8. 2017 žalobce s manželkou byli přistiženi při legálním sběru suchého, na zemi ležícího kletí, pracovníky Lesní správy Rychtářov v hloubce lesa 100 m, tedy v prostorách, které byly od 1. 1. 2016 uvolněny v první fázi k volnému pohybu bez jakéhokoliv omezení.
8. Vojenská policie žalobci a jeho manželce uděluje slovní výtku a vykazuje je z lesa.
9. Dne 16. 10. 2017 dostává žalobce s manželkou Příkaz o uložení pokuty ve výši 4 000 Kč, neboť ohrozili bezpečnost státu.
10. Proti tomu podali odpor a je tak zahájeno správní řízení, v němž ale rozhodují ti stejní lidé, kteří předtím Příkazem pokutu uložili. Tím pokuta narůstá na celkových 6 000 Kč, což představuje téměř celý měsíční invalidní důchod žalobce.
11. Správní orgán zamítá ústní jednání s přítomností svědků, které žalobce uvedl v bodě 2.
12. Orgány MO zamítají podané odvolání ohledně zamítnutí ústního jednání.
13. Žalovaný pak rozhoduje tak, že podané odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí zamítá a toto potvrzuje.

14. Dne 6. 6. 2018 dostává žalobce s manželkou rozhodnutí MO, proti němuž není, jak uvedeno, odvolání. Z tohoto důvodu pokutu zaplatí a zároveň se obrací na soud pro nezákonné uložení pokuty.
15. Žalobce s manželkou žádají krajský soud o prošetření postupu celého správního řízení, neboť se domnívají, že pokuta byla uložena v rozporu se zásadami právního státu, a to:
 - a) bylo zamítnuto ústní jednání,
 - b) byl zamítnut výslech navrhovaných svědků,
 - c) v žádném případě žalobci a jeho manželce nebyl prokázán ÚMYSLNÝ přestupek, jak to litera zákona vyžaduje.
16. Žalobce pak uvedl, že celá kauza je pomstou za iniciovanou petiční akci.
17. Bohužel pomsta má pokračování i v současnosti, vydání povolení ke vstupu do lesů Vojenského újezdu za účelem samovýroby dřeva bylo ještě nedávno vyřízeno na počkání, v současnosti trvá pro každého žadatele maximálně dva dny. V případě žalobce nebylo vydáno toto povolení ani po měsíci. Přednosta plk. M. se nechal slyšet, že žalobce povolení nedostane.
18. Nejenže se žalobce s manželkou stali prvními v jejich vesnici a širokém okolí, kteří byli pokutováni za vstup do uvolněného území, ale pravděpodobně prvními v celé ČR, kterým je bráněno v samovýrobě dřeva, přestože k němu byl vystaven zadávací list lesníkem.
19. Z výše uvedených skutečností žádali, aby soud vydal rozhodnutí, kterým rozhodnutí žalovaného by bylo zrušeno a anulována částka 6 132 Kč, což je uložena částka včetně poštovného a tato částka byla žalovaným žalobci a jeho manželce vrácena.

3. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že dle jeho názoru byl řádně zjištěn skutkový stav, ze kterého byly vyvozeny správné právní závěry a napadené rozhodnutí bylo vydáno zcela v souladu s právními předpisy. Žalovaný na základě výše uvedeného tedy žalobu neuznává.

4. Ke skutečnostem, které žalobce uvedl ve své žalobě, žalovaný sdělil následující:

5. K bodům 1-4:

Vojenský újezd je podle § 30 odst. 1 zákona č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany ČR (dále jen zákon č. 222/1999 Sb.), vymezená část území státu, určená k zajišťování obrany státu a k výcviku ozbrojených sil.

V důsledku novely zákona č. 222/1999 Sb. a v souladu se zákonem č. 15/2015 Sb., o hranicích vojenských újezdů, jsou mj. zmenšena území vojenských újezdů a současně dochází k zásadním změnám v režimu povolování vstupu na území vojenských újezdů. Vydávání povolení vstupu, i za účelem volnočasových aktivit (např. sběr plodin, turistika, apod.) na území vojenských újezdů, bylo do 31. 12. 2015 v pravomoci přednosta újezdního úřadu. Od 1. 1. 2016 se řízení o žádosti povolení vstupu na území újezdu řídí zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád. Současně platí ust. § 33 odst. 1 písm. d) a § 38 zákona č. 222/1999 Sb., že újezdní úřad může povolit vstup za účelem zajišťování obrany státu,

výcviku ozbrojených sil a vojenského a hospodářského využití území újezdu. Jakékoliv jiné účely nejsou v souladu se zákonem, proto již od 1. 1. 2016 nelze vydat povolení za účelem volnočasových aktivit. Výše uvedené skutečnosti narazily na odpor obyvatel obcí, které sousedí s územím vojenského újezdu Březina. Z tohoto důvodu svolal Újezdní úřad Březina dne 29. 1. 2016 jednání, kde byly přítomným zástupcům okolních obcí objasněny důvody změny režimu povolování vstupu a současně navrženo řešení stávajícího stavu. S využitím § 33 odst. 1 písm. e) vymezil přednosta újezdu tzv. dočasně zpřístupněné plochy. Vstup osob do těchto ploch byl v čl. 8 odst. 4 nařízením ze dne 14. 6. 2016, č. j. 1/2016 omezen časově, a to v pátek od 15:00 do 22:00 hod., v sobotu, v neděli a ve státem uznaný svátek v době od 6:00 do 22:00 hod. Vjezd vozidel je zakázán. Do dočasně zpřístupněných ploch v takto vymezenou dobu lze vstupovat bez povolení. Jelikož zástupci okolních obcí nebyli spokojeni s velikostí dočasně zpřístupněných ploch, proběhlo dne 15. 11. 2016 další jednání, kterému byl přítomen i žalobce. V září 2016 bylo prováděno značení hranic újezdu Březina, a to včetně značení dočasně zpřístupněných ploch. Žalovaný se ohradil vůči faktickému umístění tabulí v terénu v okolí obce Studnice. Pochybení, které způsobila dodavatelská společnost, bylo ihned odstraněno, a to před převzetím hotového díla. Na jednání konaném dne 9. 3. 2017 za přítomnosti ministra obrany S. se dočasně zpřístupněné plochy zvětšily až do objemu 33 % celkového území újezdu s tím, že se zachovalo stejné časové omezení. Tohoto jednání se účastnil i žalobce, a tudíž byl podrobně seznámen s vymezením dočasně zpřístupněných ploch a jejich časovým omezením.

Z výše uvedeného vyplývá, že tvrzení žalobce o povolení vstupu do dočasně zpřístupněných ploch bez omezení, a že slíbená náprava značení dočasně zpřístupněných ploch nebyla splněna, jsou nepravdivé.

6. K bodům 5 a 6:

Tvrzení žalobce v těchto bodech je podle názoru žalovaného nepodložené a irelevantní, proto se žalovaný nebude k tomuto dále vyjadřovat.

7. K bodům 7 až 14:

Žalobce a jeho manželka J. P., bytem, byli ve středu 16. 8. 2017 kontrolováni vojenskou policií na místě v dočasně zpřístupněných plochách vojenského újezdu Březina. Vojenská policie na místě zjistila, že žalobce a J. P. vstoupili na území vojenského újezdu Březina do dočasně zpřístupněných ploch bez povolení a v době, která není vymezena nařízením ze dne 14. 6. 2016, č. j. 1/2016. Na základě tohoto zjištění předala vojenská policie celou věc k přestupkovému řízení k Újezdnímu úřadu Březina.

Dne 16. 10. 2017 Újezdní úřad Březina vydal příkaz o uložení pokuty za přestupek, č. j. 212166/2017-1493. V tomto příkaze byla žalobci uložena povinnost uhradit pokutu ve výši 2 000 Kč za přestupek, kterého se měl dopustit porušením ust. § 64 odst. 1 písm. c) zákona č. 222/1999 Sb. Dále pak byl dne 16. 10. 2017 Újezdním úřadem Březina vydán příkaz o uložení pokuty za přestupek č. j. 212197/2017-1493. V tomto příkaze byla J. P. uložena povinnost uhradit pokutu ve výši 2 000 Kč za přestupek, kterého se měla dopustit porušením ust. § 64 odst. 1 písm. c) zákona č. 222/1999 Sb. Proti výše uvedeným příkazům žalobce i J. P. podali každý jednotlivě dne 23. 10. 2017 odpor. Následně bylo žalobci zasláno vyrozumění ze dne 10. 11. 2017, č. j. 35879/2017-1493, a J. P. zasláno vyrozumění

ze dne 10. 11. 2017, č. j. 35878/2017-1493. Shodně u obou vyrozumění bylo žalobci i J. P. sděleno, že se příkaz o uložení pokuty Újezdního úřadu Březina ze dne 16. 10. 2017, č. j. 212166/2017-1493, a příkaz o uložení pokuty Újezdního úřadu Březina ze dne 16. 10. 2017, č. j. 212179/2017-1493, ruší a dále byli oba v těchto vyrozuměních vyzváni, aby se seznámili se spisem a taktéž byli oba poučeni na základě ust. § 80 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, o jejich právu požádat o nařízení ústního jednání. J. P. zaslal dne 22. 11. 2017 Újezdnímu úřadu Březina své vyjádření k možnosti nahlédnout do spisu ze dne 20. 11. 2017, ve kterém uvedenému újezdu mj. sděluje, že k dalším potřebným krokům zplnomocňuje žalobce. Újezdní úřad Březina toto respektoval a dále jednal v souladu s ust. § 80 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.

Žalobce zaslal dne 22. 11. 2017 Újezdnímu úřadu Březina žádost o ústní jednání ve věci přestupku ze dne 20. 11. 2017, ve kterém sděluje, že žádá o nařízení ústního jednání, a to za přítomnosti svědků Ing. K., Ing. J. a Bc. F., kteří se měli vyjádřit ke značení hranic vojenského újezdu Březina. Dále v žádosti žalobce uvedl, že na místě obdrželi společně s manželkou od vojenské policie „výtku“, která je podle něj nižším trestem a nemůže být spojována s finančním postihem. Dne 18. 12. 2017 vydal Újezdní úřad Březina usnesení, č. j. 271332/2017-1493, kterým žádost žalobce o ústní jednání zamítl. V odůvodnění tohoto usnesení správní orgán mj. uvedl, že žádost žalobce byla zamítnuta z důvodu, že z úředního záznamu vojenské policie ze dne 16. 8. 2017, č. j. PŘS: 142/4/68/125/2017-3493, vyplývá, že se na místě přestupku žádní svědci navrhovaní žalobcem nenacházeli. Dále byl žalobce v odůvodnění poučen, že „výtku“ není správním trestem ve smyslu ust. § 35 zákona č. 250/2016 Sb., a proto je toto tvrzení žalobce mylné.

Újezdnímu úřadu Březina bylo dne 10. 1. 2018 doručeno odvolání žalobce ze dne 3. 1. 2018 proti usnesení Újezdního úřadu Březina ze dne 18. 12. 2017, č. j. 271332/2017-1493. Odvolací správní orgán – Sekce rozvoje a plánování schopností, oddělení řízení KVV a újezdních úřadů, svým usnesením ze dne 14. 2. 2018, č. j. 48592/2018-1122, které nabylo právní moci dne 19. 2. 2018, odvolání žalobce zamítl a napadené usnesení Újezdního úřadu Březina potvrdil.

Dne 3. 4. 2018 vydal Újezdní úřad Březina rozhodnutí o přestupku č. j. 85441/2018-1493, ve kterém byla žalobci i J. P. uložena, každému jednotlivě, pokuta ve výši 2 000 Kč, a náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Újezdnímu úřadu Březina bylo dne 18. 4. 2018 doručeno odvolání žalobce i J. P. Odvolací správní orgán – tj. Vedoucí oddělení řízení KVV a újezdních úřadů plk. gšt. Ing. R. K. vydal dne 1. 6. 2018 rozhodnutí, č. j. 157186/2018-1122, které nabylo právní moci dne 6. 6. 2018, ve kterém odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu v I. stupni potvrdil.

8. K bodu 16:

Jak vyplývá ze spisových materiálů, vstoupil žalobce na území újezdu se svou manželkou J. P. s konkrétním úmyslem „čistit les sběrem dřeva“. Správní orgán se zabýval ust. § 19 odst. 1 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (dále jen zákon č. 289/1995 Sb.), ze kterého vyplývá, že „každý je oprávněn vstupovat do lesů, sbírat tam pro vlastní potřebu plody a suchou na zemi ležící klest“, avšak s výjimkou lesů, které jsou nezbytné pro potřeby obrany státu. Žalobce s manželkou věděli, že vstupují na území

vojenského újezdu, a proto nelze vnímat úmysl žalobce jako důvodný pro uplatnění práv z § 19 odst. 1 zákona č. 289/1995 Sb., ale jako úmysl porušit zákaz vstupu na území důležité pro obranu státu.

9. K bodu 17:

Opět se jedná o tvrzení žalobce, které není nikterak podložené důkazy a je zcela irrelevantní. Proto se k tomu nebude žalovaný dále vyjadřovat.

10. K bodu 18

Dne 6. 8. 2018 byla Újezdnímu úřadu Březina doručena žádost žalobce o vydání hromadného povolení ke vstupu a vjezdu na území vojenského újezdu Březina, a to elektronickou poštou. Žádost byla správním orgánem řádně zaevidována. Avšak, je-li žádost doručována prostřednictvím veřejné datové sítě bez použití uznávaného elektronického podpisu a správní orgán neobdrží v zákonné lhůtě 5 dnů od doručení potvrzení žadatele ve smyslu ust. § 37 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, potom k takové žádosti správní orgán dále nepřihlíží. Vzhledem k tomu, že žalobce neučinil potřebné kroky k řádnému podání jeho žádosti, považuje správní orgán tuto žádost za nepodanou, o čemž také pořídil úřední záznam č. j. MO 223731/2018-1493 a řízení v této věci nezahájil.

11. Dále žalovaná dodala, že zadávací list, který vystaví oprávněná osoba – tj. vlastník lesa a jenž se dokládá k žádosti o povolení vstupu, je považován za podpůrný dokument, který upřesňuje jeden z atributů povolení vstupu, nikoliv však za dokument rozhodující pro kladné vyřízení žádosti a udělení povolení vstupu.
12. Vzhledem k výše uvedenému žalovaný navrhol, aby soud předmětnou žalobu v celém rozsahu zamítl.
13. Z připojeného správního spisu soud zjistil tyto skutečnosti:
14. Ve spise se nachází Oznámení přestupku ze dne 16. 8. 2017 sepsaný vojenskou policií, v němž se uvádí, že žalobce (uvedeno datum narození, bydliště i číslo OP dne 16. 8. 2017 v 18:40 hod. ve vojenském objektu VVP Březina v prostoru u obce Studnice se dopustil přestupku tím, že se pohyboval v uvedeném vojenském objektu jako spolujezdec ve vozidle bez registrační značky, i když věděl, že je zde vstup povolen pouze na povolení, které nepředložil. Jmenovaný do objektu vstoupil za účelem čištění lesa v místě oddělení Svým jednáním porušil § 64 odst. 1 písm. c) zákona č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky. Na místě sepsáno oznámení, šetřila Vojenská policie Olomouc.

15. V kolonce Vysvětlení podezřelého z přestupku uvedeno „dovolují se vyjádřit v dané situaci následujícím zjištěním. Úklidem lesa jsem se nedopustil žádného přestupku a lesní zákon to umožňuje. Žádný zákon jsem vědomě neporušil.
16. Ve spise se pak nachází Úřední záznam o provedeném opatření sepsaný dne 16. 8. 2017 Vojskou policií Olomouc, z něhož vyplývá, že toho dne v době od 15:00 hod. do 17:00 hod. vojenská policie prováděla dopravně pořádkovou hlídku ve Vojenském újezdu Libavá (VVP Libava), na páteřní komunikaci č. 1 - Smilov se zaměřením na kontrolu technického stavu VOS, dodržování zákona č. 361/2000 Sb., o provozu vozidel na pozemních komunikacích a kontrolu oprávněnosti vstupu a vjezdu do VVP Libavá. V čase 17:05 hod. dne 16. 8. 2017 byli vysláni telefonickou cestou SOD VeVP Olomouc do prostoru VVP Březina u obce Studnice (.....). V čase 18:40 hod. na místě hlídka zjistila přítomnost dvou osob bez potřebných dokladů a vozidlo (bez RZ, v technicky nezpůsobilém stavu, vyřazeno z registru evidence vozidel). Vozidlo i osoby se nacházely ve výše uvedeném místě v lese mimo pozemní komunikaci. První z osob byl pan M. P., který byl zároveň majitelem výše uvedeného vozidla. Dále se na místě nacházela paní J. P. Obě osoby na dotaz, zda řídily výše uvedené vozidlo, uvedly, že nikoliv, pouze na místo přijeli jako spolujezdci v tomto vozidle. Jako řidiče obě osoby uvedly osobu blízkou. Na dotaz, zdali jsou si osoby vědomy, že se nachází ve vojenském prostoru, uvedly, že toto místo je dle nich volně přístupné a oni zde pouze čistí les sběrem dřeva. Na dotaz hlídky, zda mají potřebné povolení ke sběru dřeva (klestí), oba uvedli, že nemají a ani jej nepotřebují, neboť zde dřevo leží již několik let a zřejmě nikomu nepatří. Na vyžádání potřebných dokladů ke zjištění totožnosti obě osoby uvedly, že u sebe nemají žádné osobní doklady, ani doklady k vozidlu a ani povolení ke vstupu a vjezdu do výše uvedeného vojenského prostoru. Hlídce na místě sdělily své osobní údaje. Dále byla provedena kontrola místa, ve kterém oba výše jmenovaní přijeli do vojenského prostoru ve výše uvedeném vozidle jako spolujezdci. Toto místo je označeno dvěma cedulemi „VOJENSKÝ ÚJEZD – VSTUP BEZ POVOLENÍ ZAKÁZÁN“. Tyto cedule jsou rozmístěny podél lesa ve vzdálenosti cca 50 metrů od místa vjezdu výše uvedených osob do vojenského prostoru. Oba výše

- jmenovaní potvrdili, že ve výše kontrolovaném místě skutečně do vojenského prostoru přijeli jako spolujezdci. Oba jmenovaní jsou důvodně podezřelí z naplnění skutkové podstaty přestupku dle ust. § 64 odst. 1 písm. c) zákona č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany ČR tím, že se pohybovali ve výše uvedeném vojenském prostoru jako spolujezdci ve výše uvedeném vozidle bez potřebného povolení. Na místě sepsáno oznámení přestupku. Na místě se dále nacházely osoby: oznamovatel Ing. J. V. a hajný J. D.
17. Dále se ve spise nachází fotografická dokumentace pořízená vojenskou policií v počtu 7 ks, přičemž na jedné je celkový pohled na místo, kde došlo ke vjezdu (označeno červenou šipkou), pohled na ceduli VOJENSKÝ ÚJEZD – VSTUP BEZ POVOLENÍ ZAKÁZÁN, detailní pohled na ceduli „VOJENSKÝ ÚJEZD – VSTUP BEZ POVOLENÍ ZAKÁZÁN“, pohled na ceduli z dálky, přední pohled na dřevem naložené vozidlo Praga V3S bez RZ, zadní pohled na dřevem naložené vozidlo a boční pohled na dřevem naložené vozidlo.
 18. Dne 16. 10. 2017 pod č. j. MO 212166/2017-1493 vydal Újezdni úřad Březina Příkaz o uložení pokuty za přestupek obviněnému M. P. a téhož dne pod č. j. MO 2121997/2017-1493 Příkaz o uložení pokuty za přestupek obviněné J. P., kdy oba se uznávali vinnými z přestupku na úseku obrany ČR podle § 64 odst. 1 písm. c) zákona č. 222/1999 Sb., kterého se dopustili tím, že dne 16. 8. 2017 v 18:40 hod. na území vojenského újezdu Březina v lokalitě lesnického oddělení 119, část Kouty – Kluč úmyslně porušili zákaz vstupu do objektu důležitého pro obranu státu.
 19. Podle výroku II. byla každému z nich uložena pokuta ve výši 2 000 Kč.
 20. Z odůvodnění vyplývá, že v souladu s vyhláškou MO ČR č. 141/2016 Sb., o vyznačování hranic a pásem na území vojenských újezdů je v terénu hranice vojenského újezdu Březina vyznačena souvislou linií hraničních tabulí s textem: VOJENSKÝ ÚJEZD – VSTUP BEZ POVOLENÍ ZAKÁZÁN. Na oficiálních přístupových komunikacích do vojenských újezdů je zároveň s hraničními tabulemi umístěno dopravní značení upravující pohyb po území vojenského újezdu.

V měsících červen a červenec 2017 byla provedena aktualizace, údržba a doplnění hraničních tabulí. Jak vyplývá z úředního záznamu, obviněný M. P. označil a potvrdil místo vstupu na území vojenského újezdu Březina. Následná kontrola místa orgány vojenské policie, doložená fotodokumentací, prokazuje, že značení hranic vojenského újezdu Březina v inkriminovaném místě překonání hranice vojenského újezdu Březina, je v souladu s uvedenou vyhláškou a že značení je viditelné a funkční. Nařízením ÚÚŘ Březina č. 7/2017 ze dne 19. 7. 2017, jenž je účinné od 1. 8. 2017, jsou stanovena režimová a bezpečnostní opatření, včetně vymezení tzv. dočasně zpřístupněných ploch. Jedná se o okrajové části území vojenského újezdu Březina, kde je vstup možný bez povolení v pátek od 15:00 hod. do 22:00 hod., v sobotu, v neděli a státem uznané svátky vždy od 6:00 hod. do 22:00 hod. Nařízení bylo zveřejněno na úřední desce Újezdního úřadu Březina v době od 19. 7. 2017 do 1. 8. 2017, současně bylo zasláno v elektronické podobě obecním úřadům obcí katastrálně přilehlých k vojenskému újezdu Březina a je dálkově přístupné na www.vojujezd-brezina.cz nebo na elektronické úřední desce Újezdního úřadu Březina. Obviněný M. P. byl s režimem vstupu na území vojenského újezdu Březina, tj. s časovým i prostorovým omezením vstupu, seznámen osobně na jednání dne 9. 3. 2017, které proběhlo u Újezdního úřadu Březina a jeho přítomnost na jednání je doložena zápisem v prezenční listině. Z výše uvedeného vyplývá, že obviněný M. P. měl dostatek informací a povědomí o režimu vstupu na území vojenského újezdu Březina, a proto se nemohl oprávněně domnívat, že vstoupil na území vojenského újezdu, které je v danou dobu a v daném prostoru volně přístupné. Jak vyplývá z úředního záznamu a z výpovědi obviněného M. P., tak na území újezdu vstoupil s konkrétním úmyslem „čistit les sběrem dřeva“. Správní orgán se zabýval uplatněním § 19 odst. 1 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů ve znění pozdějších předpisů. Podle právního stavu komentáře ke dni 1. 7. 2017 k uvedenému § 19 odst. 1 zákona č. 289/1999 Sb., je uzákoněno právo každého vstupovat do lesa, které je označováno jako obecné užívání lesů nebo také užívání lesů veřejností. Jde o právo, které má charakter veřejnoprávního omezení vlastnického práva a lze jej považovat i za věcné břemeno ze zákona. Vztahuje se ke všem lesům bez ohledu na jejich vlastnictví, avšak

s výjimkou lesů, které jsou nezbytné pro obranu státu. Toto konstatování je podpořeno i ust. § 19 odst. 3 věta poslední zákona č. 289/1995 Sb. Vzhledem k tomu, že území vojenského újezdu je podle § 30 odst. 1 zákona č. 222/1999 Sb., vymezená část území státu určená k zajišťování obrany státu a k výcviku ozbrojených sil a podle § 29 odst. 1 zákona č. 222/1999 Sb., jsou pozemky a stavby umístěné ve vojenských újezdech a jejich příslušenství, které mají z politického, vojenského nebo hospodářského hlediska význam pro zajišťování obrany státu, zejména pro zabezpečení základních funkcí státu a zabezpečení ozbrojených sil považovány za objekty důležité pro obranu státu, nelze vnímat úmysl obviněného M. P. jako důvodný pro uplatnění práv dle § 19 odst. 1 zákona č. 289/1995 Sb., ale jako úmysl porušit zákaz vstupu do objektu důležitého pro obranu státu.

21. Z hlediska formy zavinění lze konstatovat, že k odpovědnosti za spáchání přestupku na úseku obrany ČR dle § 64 odst. 1 písm. c) zákona č. 222/1999 Sb. je nezbytné úmyslné zavinění. Z obsahu spisové dokumentace, zejména z vlastního vyjádření obviněného je nepochybné, že obviněný chtěl svým jednáním porušit zájem chráněný zákonem, tedy prokazatelně jednal ve formě úmyslu přímého. Svým jednáním obviněný M. P. naplnil znaky skutkové podstaty přestupku na úseku obrany ČR dle § 64 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích, proto byl za spáchání tohoto přestupku uznán vinným.
22. Pokud jde o J. P., ta byla Příkazem o uložení pokuty za přestupek č. MO 212197/2017-1493 uznána vinnou ze stejného přestupkového jednání jako M. P. a za toto jednání jí byla uložena rovněž pokuta ve výši 2 000 Kč, přičemž uvedený Příkaz byl odůvodněn stejně jako v případě obviněného z přestupku M. P.
23. Proti uvedenému Příkazu podali M. P. a J. P. odpor, když dne 10. 11. 2017 bylo oznamováno jak M. P., tak J. P., že v důsledku podaného odporu, v souladu s ust. § 150 odst. 3 správní řád se včasným podáním odporu příkaz ruší a zároveň bylo oznamováno, že řízení ve věci spáchání přestupku dle § 64 odst. 1 písm. c) zákona č. 222/1999 Sb., újezdní úřad Březina pokračuje, oba byli vyzváni v souladu s ust. § 36 odst. 3 správní řád k seznámení se se spisem (spisová značka uvedena) a dále

uvedeno, že podle ust. § 80 odst. 2 zákon a č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, mají žalobcové právo požádat o nařízení ústního jednání, je-li to nezbytné k uplatnění jejich práv, když žádost mohou podat k Újezdnímu úřadu Březina písemně do 10 dnů od doručení uvedeného vyrozumění.

24. Dne 20. 11. 2017 zasílá žalobce žádost o ústní jednání ve věci uvedeného přestupku, když žádal nařízení ústního jednání a současně žádal, aby byli přizváni svědkové, které již uvedl ve svém odporu, tedy pan K. z MO, jeho kolegyně a starosta obce Studnice pan F., když bez těchto svědků jakékoliv další jednání je zmatečné a nerelevantní. Dodal, že k neúmyslnému přestupku by dodal, že za něj přímo na místě spolu s manželkou (J. P.) obdrželi od vojenské policie Výtku, což je nižší trest, který nemůže být spojován s finančním postihem.
25. Újezdní úřad Březina učinil dotaz na starostu obce Studnice Bc. J. F., Ing. V. K. ze Sekce rozvoje a plánování schopností MO a Ing. A. J., ze stejné Sekce, o sdělení, zda v uvedený den, kdy k přestupkovému jednání žalobce a jeho manželky mělo dojít, tedy 16. 8. 2017 v 18:40 hod. se pohybovali na území vojenského újezdu Březina, v lokalitě lesnického oddělení 119, Kouty – Kluč a byli svědkem jednání obviněných.
26. Všichni tři oslovení (svědkové, jejichž účast u jednání žalobce žádal) pak odpověděli tak, že v uvedený den a hodinu na místě uvedeném v dotazu přítomni nebyli. Dne 18. 12. 2017 újezdní úřad Březina vydává usnesení, dle něhož žádost M. P. v řízení o přestupku podle ust. § 33 odst. 1 písm. f) zákona č. 222/1999 Sb., za účasti J. P. o nařízení ústního jednání ve věci projednání přestupku v souladu s ust. § 80 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb. bylo zamítnuto. V odůvodnění správní orgán uvedl, že s cílem zjisit skutečný stav věci vyzval Ing. K., Ing. J. a Bc. F. k poskytnutí písemného sdělení, zda se dne 16. 8. 2017 v 18:40 hod. pohybovali na území vojenského újezdu Březina, v popsané lokalitě a byli svědky jednání obviněných a současně je požádal o uvedení konkrétního místa pohybu. Ing. K., Ing. J. a Bc. F. ve svých vyjádřeních popřeli, že by byli přítomni v inkriminovanou dobu na území vojenského újezdu Březina a byli tak svědky jednání obviněných. Jak vyplývá z písemného sdělení Ing. K. a Ing. J., v uvedenou dobu oba čerpali dovolenou na zotavenou,

Ing. K. se nacházel v Praze a dovolená mu byla udělena nadřízeným v souladu s vnitřním rozkazem ředitele Sekce rozvoje a plánování schopnosti MO ČR, Ing. J. se nacházela v Rožnově pod Radhoštěm a dovolená jí byla udělena nadřízeným v souladu s vnitřním rozkazem ředitele Sekce rozvoje a plánování schopnosti MO. Ze sdělení starosty obce Studnice Bc. F. vyplývá, že se v uvedenou dobu nacházel v zaměstnání, tj. v sídle obecního úřadu Studnice.

27. V odůvodnění dále uvedeno, že správní orgán se podrobně zabýval žádostí o ústní jednání ve věci přestupku, přičemž posuzoval oprávněnost a relevantnost jednotlivých požadavků a tvrzení; současně posuzoval úplnost a dostatečnost spisové dokumentace k oznámení o přestupku doručené od vojenské policie.
28. Obviněný, jak uvedeno, ve své žádosti neuvedl žádné skutečnosti, které by správní orgány přiměly pochybovat o úplnosti a pravdivosti spisové dokumentace vojenské policie a současně obviněný neuvádí žádná jiná fakta, která by se bezprostředně vztahovala k prokazování skutkové podstaty přestupku. Správní orgán konstatuje, že všechny části spisové dokumentace vojenské policie, jenž mu byla doručena, jsou průkazné a nezpochybnitelné a současně podrobně dokladují skutkovou podstatu jednání obviněných za spáchání přestupku. Dále správní orgán po prozkoumání všech skutečností konstatuje, že obviněným M. P. a J. P. byla dána možnost uplatnit svá práva a vyjádřit se na místě, což také učinili a dále konstatuje, že obviněný ve své žádosti o nařízení ústního jednání neuvedl žádná nová relevantní fakta, jenž by si vyžádala nutnost nařídit ústního jednání. Proto se správní orgán rozhodl svým usnesením žádost o nařízení ústního jednání zamítnout.
29. Proti uvedenému žalobcové podali odvolání, v němž mj. uvedli, že již v roce 2016 byl úsek lesa, ve kterém se s manželkou pohybovali, uvolněn zcela bez omezení, kdy cedule POZOR VÝCVIK – PŘÍSNÝ ZÁKAZ VSTUPU byly umístěny několik set metrů v hloubi lesa. Jako svědka by rád uvedl pana K. z MO, který si je na místě fotil, jeho kolegyni a starostu obce Studnice pana F. Stalo se tak 2. 9. 2016 po jednání na obecním úřadě. Dále uvedl, že pokud újezdni úřad Březina hovoří o tom, že žalobce byl na jednání dne 9. 3. 2017 osobně seznámen s časovým i prostorovým omezením, patrně

seděl v jiném sále. Ze zvukového záznamu totiž vyplývá, že jde o zvětšení volného prostoru, který je vyznačen i na mapách, které přítomní obdrželi, ale nějak jmenovaný přeslechl časové omezení. Přiložil, jak uvedl, autentické fotografie cesty, kterou vjeli do lesa. Nikde tam nevidí informativní či zákazové značky nebo dokonce závoru. Zdůraznil, že nevstoupili do inkriminované části lesa s úmyslem porušit zákaz vstupu, nýbrž s vědomím, že se pohybují v prostorách, které byly již dříve otevřeny pro volný pohyb bez omezení (přiloženy 3 černobílé fotografie).

30. Usnesením Sekce rozvoje a plánování schopností Ministerstva obrany ze dne 14. 2. 2018 bylo rozhodnuto tak, že podané odvolání se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.
31. V odůvodnění mj. uvedeno, že správní orgán nařídí podle § 49 správního řádu ústní jednání v případech, kdy to stanoví zákon a dále jen tehdy, jestliže je to ke splnění účelu řízení a uplatnění práv účastníků nezbytné. Správní orgán posoudil, že na základě zjištěných skutečností jednání nenařídil.
32. Bylo citováno ust. § 30 odst. 1 zákona č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany ČR, ve znění pozdějších předpisů, dle něhož je vojenský újezd (dále jen „újezd“) vymezená část území státu určená k zajišťování obrany státu a k výcviku ozbrojených sil. Újezd tvoří územní správní jednotku. Podle § 31 odst. 1 zákona vykonává státní správu na území újezdu újezdní úřad.
33. Podle § 37 uvedeného zákona je vstup na území újezdu bez povolení zakázán. Smyslem tohoto ustanovení je skutečnost, že výcvik vojsk, včetně bojových střelb ze všech druhů zbraní, je nebezpečnou činností, při které může dojít k ohrožení života nebo újmě na zdraví. Podle § 38 zákona může újezdní úřad vydat povolení ke vstupu na území újezdu, přitom je povinen zabezpečit seznámení osob, kterým bylo povolení vydáno, s platnými režimovými a bezpečnostními opatřeními. Podle výše uvedeného není na vydání povolení ke vstupu na území újezdu právní nárok.
34. V souvislosti s přijetím zákona č. 15/2015 Sb., o zrušení vojenského újezdu Brzdy, o stanovení hranic vojenských újezdů, o změně hranic krajů a o změně souvisejících

zákonů (zákon o hranicích vojenských újezdů), který vstoupil v účinnost dnem 1. 1. 2016, byl vojenský újezd Březina zmenšen, podobně jako ostatní újezdy. Vzhledem k značnému využití vojenského újezdu Březina, zejména pro výcvik rekrutů a speciální výcvik jednotlivých odborností AČR, bylo z újezdu vyjmuto pouze území v celkovém rozsahu cca 5 % původní rozlohy. V okolí obce Studnice však k žádné změně hranic nedošlo. Hranice újezdu se zde neměnila od roku 1951, kdy byl vojenský újezd Březina založen. Vstup na území újezdu byl bez povolení zakázán po celou dobu jeho existence (do roku 1999 platný zákon č. 146/1949 Sb., o vojenských újezdech).

35. Podle § 6 odst. 2 zákona o hranicích vojenských újezdů, je území vojenského újezdu vymezeno hranicemi katastrálních území Doubrava u Březiny, Kotáry, Osina, Pulkava, Stříbrná u Březiny a Žbánov. Hranice vojenského újezdu jsou zřetelně vyznačeny výstražnými tabulemi „VOJENSKÝ ÚJEZD – VSTUP BEZ POVOLENÍ ZAKÁZÁN“. Katastr obce Studnice je katastrem sousedícím s vojenským újezdem Březina. K jednání, na jehož základě bylo vzneseno obvinění ze spáchání přestupku, došlo podle předložené spisové dokumentace na území vojenského újezdu Březina, konkrétně v katastrálním území Doubrava u Březiny.
36. Na základě požadavků okolních obcí byly v roce 2016 dočasně /pouze víkendy a státní svátky) zpřístupněné některé okrajové části vojenského újezdu Březina, zejména k možnosti sběru lesních plodin. Vstup na tato území je přísně vymezen Nařízením Újezdního úřadu Březina č. 7/2017 ze dne 19. 7. 2017, včetně označení území a časovými údaji, kdy je vstup na území povolen. Nařízení bylo řádně vyhlášeno na úřední desce a je trvale veřejně přístupné na internetových stránkách újezdního úřadu.
37. V odvolání a žádosti o ústní jednání navíc obviněný uvádí, že na místě obdrželi spolu s manželkou „slovní výtku“, což je podle jeho názoru mírnější trest, který nemůže být spojován s finančním postihem. K tomu odvolací orgán uvádí, že podle § 35 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, trest slovní výtky zde není uveden, a není tudíž druhem správního trestu. Orgány Vojenské policie naopak zpracovaly „oznámení přestupku“, které bylo následně

zasláno Újezdnímu úřadu Březina, jako příslušnému správnímu orgánu, k dalšímu řešení. Obviněný se k oznámení vyjádřil a podepsal jej.

38. Vzhledem k výše uvedenému vyslovuje odvolací správní orgán následující právní názor: Při vedeném správním řízení byla dodržována ustanovení správního řádu a dalších právních předpisů. Ve správním řízení nebyly zjištěny vady, které by mohly mít vliv na soulad napadeného usnesení s právními předpisy nebo na jeho správnost. Zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, stanoví v ust. § 80, že správní orgán nařídí ústní jednání na požádání obviněného, je-li to nezbytné k uplatnění jeho práv, jinak návrh zamítne usnesením. S ohledem na obsah spisové dokumentace má odvolací správní orgán za to, že nařízení ústního jednání by bylo nadbytečné, když by do záležitosti nemohlo vnést nové poznatky relevantní pro rozhodnutí ve věci. Nařízení ústního jednání není dle názoru odvolacího správního orgánu nezbytné pro uplatnění práv odvolatele.
39. Vzhledem k výše uvedenému odvolací správní orgán dospěl k závěru, že napadené usnesení je v souladu s právními předpisy, proto jej potvrdil v celém rozsahu a odvolání zamítl.
40. Dne 3. 4. 2018 pod č. j. MO 85441/2018-1493 vydal Újezdní úřad Březina rozhodnutí o přestupku, kdy rozhodl tak, že výrok tohoto rozhodnutí o přestupku je zcela totožný s výrokem uvedeným v Příkazu o uložení pokuty za přestupek. Žalobci M. P. a J. P. byla uložena pokuta ve výši 2 000 Kč jako správní trest a dále byli zavázáni nahradit náklady řízení paušální částkou, každý ve výši 1 000 Kč.
41. Z odůvodnění vyplývá, že žalovaný vycházel ze spisové dokumentace Velitelství Vojenské policie Olomouc a citoval opětovně ust. § 64 odst. 1 písm. c) zákona č. 222/1999 Sb. Z něho vyplývá, že dle uvedeného zákonného ustanovení se přestupku dopustí ten, kdo úmyslně poruší zákaz nebo omezení vstupu do objektu důležitého pro obranu státu. Podle § 29 odst. 1 zákona č. 222/1999 Sb., objekty důležité pro obranu státu jsou pozemky a stavby umístěné ve vojenských újezdech a jejich příslušenství, které mají z politického, vojenského nebo hospodářského hlediska význam pro

zajišťování obrany státu, zejména pro zabezpečení základních funkcí státu a zabezpečení ozbrojených sil. Podle § 37 zákona č. 222/1999 Sb. je vstup na území újezdu bez povolení zakázáno. Lustrací databáze platných povolení ke vstupu a vjezdu na území vojenského újezdu Březina, bylo jednoznačně doloženo, že v době spáchání přestupku, nebyli obvinění M. P. a J. P. držiteli platného povolení ke vstupu a vjezdu na území vojenského újezdu Březina. Jak vyplývá z úředního záznamu a z výpovědi obviněného M. P., tak na území újezdu vstoupil s konkrétním úmyslem „čistit les sběrem dřeva“. Správní orgán se zabýval uplatněním § 19 odst. 1 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů ve znění pozdějších předpisů. Zákonodárce zde garantoval právo každého vstupovat do lesa, které je označováno jako obecné užívání lesů nebo také užívání lesů veřejností. Jde o právo, které má charakter veřejnoprávního omezení vlastnického práva a lze jej považovat i za věcné břemeno ze zákona. Vztahuje ke všem lesům bez ohledu na jejich vlastnictví, avšak s výjimkou lesů, které jsou nezbytné pro obranu státu. Toto konstatováno je podpořeno i ust. § 19 odst. 3 věta poslední zákona č. 222/1999 Sb. Vzhledem k tomu, že území vojenského újezdu je podle § 30 odst. 1 zákona č. 222/1999 Sb. vymezená část území státu určená k zajištění obrany státu a k výcviku ozbrojených sil a podle § 29 odst. 1 zákona č. 222/1999 Sb., jsou pozemky a stavby umístěné ve vojenských újezdech a jejich příslušenství, které mají z politického, vojenského nebo hospodářského hlediska význam pro zajišťování obrany státu, zejména pro zabezpečení základních funkcí státu a zabezpečení ozbrojených sil, považovány za objekty důležité pro obranu státu, nelze vnímat úmysl obviněného M. P. jako důvodný pro uplatnění práv podle § 19 odst. 1 zákona č. 289/1995 Sb., ale jako úmysl porušit zákaz vstupu do objektu důležitého pro obranu státu.

42. Jak vyplývá z úředního záznamu a z výpovědi obviněné J. P., tak na území újezdu vstoupila s konkrétním úmyslem „uklízet les“. Správní orgán prověřil existenci právního vztahu mezi obviněnou a subjektem s právem hospodaření na pozemcích ve vlastnictví státu, tj. VLS ČR, s. p. divize Plumlov, který by dokládal zájem vlastníka provádět úklid lesa prostřednictvím služeb obviněné. Tento právní vztah nebyl podpořen žádným pracovněprávním nebo jiným smluvním dokumentem.

43. Správní orgán se v případě obviněné J. P. také zabýval uplatněním § 19 odst. 1 zákona č. 289/1995 Sb. a dospěl ke stejnému závěru, jako u obviněného M. P.
44. Správní orgán prověřoval, zda si mohli být nebo byli obvinění vědomí, že vstupují na území vojenského újezdu, zda mohli vědět nebo věděli o režimu vstupu na toto území a zda mohla nebo měla změna zákona č. 222/1999 Sb. vliv na změnu hranic vojenského újezdu v místě, kde obvinění na území újezdu vstoupili a zda mohli obvinění mít nebo měli oprávněné pochybnosti o skutečné hranici vojenského újezdu.
45. Jak dokládá záznam z evidence žádosti o povolení ke vstupu na území vojenského újezdu, kterou vede Újezdní úřad Březina, byl obviněný M. P. držitelem povolení č. od 5. 4. 2006 nepřetržitě do 31. 12. 2015. Ve shodném období byla oprávněna vstupovat na území vojenského újezdu také obviněná J. P., a to jako osoba v doprovodu držitele povolení. Újezdní úřad vydal obviněným povolení vstoupit na území vojenského újezdu a současně v souladu s § 39 odst. 1 zákona č. 222/1999 Sb., ve znění do 31. 12. 2015, provedl seznámení obviněných s režimovými a bezpečnostními opatřeními a poučil je o režimu vstupu, současně podle téhož ustanovení byli obvinění povinni stanovená režimová a bezpečnostní opatření dodržovat. Poučení prováděl újezdní úřad opakovaně vždy při prodlužování povolení na následné období, tj. od doby vydání do 31. 12. 2015 bylo poučení obviněných prováděno minimálně 10x.
46. Dále správní orgán zjistil, že obviněný M. P. byl osobou oprávněnou vstupovat na území vojenského újezdu i po 1. 1. 2016, a to v době od 6. 4. 2016 do 30. 6. 2016. Toto zjištění je doloženo žádostí o vydání povolení hromadného vstupu a výjezdu na území vojenského újezdu Březina a následně vydaného povolení č. 241/2016-1493-HPVV. Poučení o režimových a bezpečnostních opatřeních a o pravidlech vstupu provedl újezdní úřad prostřednictvím společného zmocněnce, jímž byl v souladu s § 35 odst. 1 správní řád, pan L. P., nar.
47. Změnou zákona č. 222/1999 Sb., v důsledku zákona č. 15/2015 Sb., o hranicích vojenských újezdů, nedošlo k žádné změně skutečné hranice újezdu, v úseku, který

- je společnou hranicí s obcí Studnice, tj. nedošlo ke změně ani v místě vstupu obviněných na území újezdu. V uvedeném úseku nebyla měněna hranice od okamžiku vzniku území vojenského újezdu Březina, tj. od 1. 5. 1951.
48. V souladu s vyhláškou MO ČR č. 141/2016 Sb., o vyznačování hranic a pásem na území vojenských újezdů je v terénu hranice vojenského újezdu Březina vyznačena souvislou linií hraničních tabulí s textem: VOJENSKÝ ÚJEZD – VSTUP BEZ POVOLENÍ ZAKÁZÁN. Na oficiálních přístupových komunikacích do vojenských újezdů je zároveň s hraničními tabulemi umístěno dopravní značení upravující pohyb po území vojenského újezdu.
49. Jak vyplývá z úředního záznamu, obviněný M. P. označil a potvrdil místo vstupu na území vojenského újezdu Březina. Následná kontrola místa orgány Vojenské policie, doložená fotodokumentací, prokazuje, že značení hranic vojenského újezdu Březina v inkriminovaném místě překonání hranice vojenského újezdu Březina, je v souladu s uvedenou vyhláškou a že značení je viditelné a funkční.
50. Nařízením ÚÚř Březina č. 7/2017, jenž je účinné od 1. 8. 2017, jsou stanovená režimová a bezpečnostní opatření, včetně vymezení tzv. dočasně zpřístupněných ploch. Jedná se o okrajové části území vojenského újezdu Březina, kde je vstup možný bez povolení v pátek od 15:00 hod. do 22:00 hod., v sobotu, v neděli a ve státem uznané svátky vždy od 6:00 hod. do 22:00 hod. Nařízení bylo zveřejněno na úřední desce Újezdního úřadu Březina v době od 19. 7. 2017 do 1. 8. 2017, současně bylo zasláno v elektronické podobě obecním úřadům obcí katastrálně přilehlých k vojenskému újezdu Březina a je dálkově trvale přístupné na www.vojujezd-brežina.cz nebo na elektronické úřední desce Újezdního úřadu Březina.
51. Obviněný M. P. byl s režimem vstupu na území vojenského újezdu Březina, tj. s časovým i prostorovým omezením vstupu, seznámen také osobně na jednání dne 9. 3. 2017, které proběhlo u Újezdního úřadu Březina a jeho přítomnost na jednání je doložena zápisem v prezenční listině. Obviněný prokazatelně obdržel zápis z tohoto jednání, včetně příloh, tj. mapové a

- textové podklady s podrobným popisem režimu vstupu na území újezdu. Obviněná J. P. měla a má veřejný přístup k dostatečnému množství informací a povědomí o režimu vstupu na území vojenského újezdu Březina.
52. Správní orgán na základě výše uvedeného zjištění konstatoval, že obvinění věděli, že vstupují na území újezdu, jenž není v dané době a čase přístupné bez platného povolení vydaného újezdním úřadem, byli si dostatečně vědomi skutečné hranice vojenského újezdu, byli si vědomi režimových a bezpečnostních opatření, přesto vědomě nerespektovali všechny tyto skutečnosti a úmyslně na území vojenského újezdu vstoupili.
53. Obvinění požádali podle § 80 odst. 1 zákona č. 250/2005 Sb. o nařízení ústního jednání. Správní orgán, na základě zjištění konstatoval, že výslech svědků by nevnesl do řízení žádné nové skutečnosti, které by měly zásadní význam pro vydání rozhodnutí o přestupku a žádost svým usnesením, jenž nabylo právní moci dne 19. 2. 2018, zamítl.
54. Z hlediska formy zavinění lze konstatovat, že v odpovědnosti za spáchání přestupku na úseku obrany ČR dle § 64 odst. 1 písm. c) zákona č. 222/1999 Sb. je nezbytné úmyslné zavinění. Z obsahu spisové dokumentace, zejména z vlastního vyjádření obviněných a dále ze zjištění, které učinil správní orgán, je nepochybné, že obvinění svým jednáním úmyslně porušili zájem chráněný zákonem a prokazatelně tedy jednali ve formě úmyslu přímého. Svým jednáním obvinění naplnili znaky skutkové podstaty přestupku na úseku obrany ČR dle § 64 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích, proto byli za spáchání tohoto přestupku uznáni vinnými.
55. Za spáchání tohoto druhu přestupku lze podle ust. § 66 písm. c) zákona č. 222/1999 Sb. uložit pokutu do 100 000 Kč. Správní orgán při určení druhu sankce a její výměry přihlédl k povaze a závažnosti přestupku, k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem. Zejména k významu zákonem chráněného zájmu, kdy spáchaným přestupkem byl porušen zákaz vstupu do objektu důležitého pro obranu státu. Zákaz vstupu je vymezen především z důvodu zajištění bezpečnosti osob a eliminuje ohrožení zdraví, života a majetku osob. Současně byl zvážen význam a rozsah následku

- přestupku, kdy obvinění úmyslně vstoupili na území vojenského újezdu, který je určen pro výcvik ozbrojených sil a přímo tak ohrozili svou bezpečnost. Správní orgán neshledal přitěžující okolnost. Správní orgán zvážil polehčující okolnosti a přihlédl k osobám pachatelů. Vzhledem k tomu, že se obvinění tohoto protiprávního jednání dopustili poprvé, byla výše pokuty stanovena částkou 2 000 Kč, pro každého obviněného, která jistě splní svůj výchovný účel.
56. Proti tomuto rozhodnutí M. P. a J. P. podali odvolání. V něm uvedli mj. to, že úsek lesa, kde mělo dojít k porušení zákazu vstupu, byl v roce 2016 zpřístupněn k volnému pohybu civilních osob až k tabulím „POZOR, VÝCVIK, PŘÍSNÝ ZÁKAZ VSTUPU“.
57. Dále uvedeno, že v lese byl sbírán klest zcela v souladu s hlavou třetí, § 19 odst. 1 zákona č. 289/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
58. Dále pak uvedli, že i v současné době je značení vojenského újezdu více než diskutabilní. Jedna informativní tabule odporuje druhé, když jedna v určité dny povoluje vstup a vzápětí další říká, že BEZ POVOLENÍ VSTUP ZAKÁZÁN. Z již dříve dodaných fotografií místa vjezdu je zcela jasné, že nebyla překonána žádná překážka v podobě zákazové či informační značky a už vůbec ne případná závora.
59. V odvolání dále uvedeno, že na místě samém jim byla Vojenskou policií udělena výtka v podobě poučení a byli vykázáni z lesa.
60. Žalobcové pak dále uvedli, že nikdy nepodepsali žádný dokument, že by vstupovali do lesa s úmyslem porušovat zákon. Dále uvedli, že byla zamítnuta žádost o ústní jednání za přítomnosti svědků, kteří by do celé kauzy vnesli jasno. Tak toto zamítnutí je v právním státě nepřípustné. Správní orgán nerespektuje presumpci neviny, neboť úmyslné porušení zákona nebylo v žádném případě bez jakýchkoliv pochyb prokázáno. Do lesa žalobci rozhodně nevstupovali s úmyslem porušovat zákon, ale v dobré víře, že jsou již ve dříve uvolněném území.
61. Dne 1. 6. 2018 pak vydal žalovaný rozhodnutí pod č. j. MO 157186/2018-1122, kdy rozhodl tak, že podané

odvolání M. P. a J. P. proti rozhodnutí o přestupku vydaného Újezdním úřadem Březina dne 3. 4. 2018 se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

62. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí pak vyplynulo, že pokud jde o zjištění skutkového stavu věci, ztotožnil se žalovaný zcela se stanoviskem správního orgánu I. stupně, i s jeho zdůvodněním rozhodnutí.
63. V připojeném správním spise se pak dále nachází Nařízení Újezdního úřadu Březina č. 1/2016 ze dne 14. 6. 2016, jež nabylo účinnosti dne 1. 7. 2016 a je platné do odvolání a týká se podmínek vstupu na území vojenského újezdu, dále jsou tam vytyčena bezpečnostní opatření, členění území vojenského újezdu Březina a režimová opatření v jednotlivých částech území. Dále se ve spise pak nachází Nařízení Újezdního úřadu Březina č. 7/2017 ze dne 19. 7. 2017, kdy toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. 8. 2017 a je platné do odvolání. Upravuje vstup na území vojenského újezdu, bezpečnostní opatření, režimová opatření, režimová opatření v jednotlivých částech území, režimová opatření při provádění některých činností. V tomto Nařízení, a to v oddílu režimová opatření v jednotlivých částech území je mj. uvedeno, že dočasně ohrožené prostory (tzv. apaky) jsou v terénu vyznačeny na komunikacích tak, aby bylo zabráněno vstupu a vjezdu do cílových a dopadových ploch závorou a příslušným dopravním značením.
64. Dále zde uvedeno, že do dočasně zpřístupněných prostor [dle čl. 8 odst. 2 písm. a) až k)] je vstup osob a vjezd cyklistů povolen pouze v pátek od 15:00 hod. do 22:00 hod., v sobotu, neděli a ve státem uznané svátky od 06:00 hod. do 22:00 hod.; do těchto prostor v uvedené době lze vstoupit bez povolení újezdního úřadu. Mimo uvedenou dobu je vstup i vjezd na vymezené dočasně zpřístupněné prostory přísně zakázán a podléhá platnému povolení újezdního úřadu. Vnitřní hranice dočasně zpřístupněného prostoru je vyznačena výstražnou tabulí: „POZOR, VÝCVIK – PŘÍSNÝ ZÁKAZ VSTUPU“. Do dočasně zpřístupněných částí platí zákaz vjezdu motorovými vozidly, včetně motocyklů a čtyřkolek. Před vstupem do dočasně zpřístupněných prostor je řidič povinen vozidlo odstavit pouze na odstavných plochách, která jsou vymezena na hranicích újezdu a jsou označena adekvátním značením

obdobný jako dopravní značka IP 12 – Vyhrazené parkoviště s dodatkem čísla odstavné plochy. Porušení zákazu vstupu a vjezdu nerespektování výstražného značení a hraničních tabulí je považováno za porušení zákazu vstupu do objektu důležitého pro obranu státu a za velmi závažné porušení režimových a bezpečnostních opatření.

65. Dále v čl. 10 bod 4 uvedeného Nařízení je uvedeno, že samovýrobu dřeva, sběr klestí a údržbu po těžbě na území vojenského újezdu Březina může provádět pouze držitel platného povolení ke vstupu a vjezdu na území vojenského újezdu vydaného Újezdním úřadem Březina (včetně dalších osob uvedených v povolení) a platného zadávacího listu k samovýrobě dřeva vydaného VLS ČR, s. p. divize Plumlov. Oprávněné osoby mohou vstupovat a vjíždět vozidly, které jsou uvedeny v povolení ke vstupu a vjezdu na území újezdu, až do lokalit provádění samovýroby dřeva. Při odstavení vozidla musí dbát zásad ochrany přírody a krajiny a bezpečnosti provozu. Těžit dřevo je povoleno každý pracovní den a v sobotu vždy s přihlédnutím k probíhajícímu vojenskému výcviku. V neděli a ve dnech státem uznaného svátku je těžba, zpracování a odvoz dřeva zakázána, nerozhodne-li přednosta z důvodu mimořádného zřetele jinak (např. odstraňování následku kalamit, zajištění ochrany života a zdraví apod.). Odvážet vytěžené dřevo je povoleno pouze ve středu a v sobotu.

66. Dále se ve správním spise nachází Prezenční listina z pracovního jednání se starosty obcí katastrálně přilehlých k vojenskému újezdu Březina s ministrem dopravy ČR dne 9. 3. 2017, z níž vyplývá, že tohoto jednání za obec Studnice byl přítomen jako starosta Bc. J. F. a místostarosta Ing. M. P. a dále je ve spise založena kopie Zápisu z pracovního setkání ministra obrany ČR se starosty obcí, katastrálně přilehlých vojenskému újezdu Březina ze dne 9. 3. 2017, kde bylo probíráno mj. rozšíření dočasně zpřístupněných ploch, kdy stav byl uveden do konce roku 2015, rozšíření od 1. 7. 2016 a návrh na další rozšíření dočasně zpřístupněných ploch – předpoklad účinnosti od 1. 8. 2017 na 52 km², což se rovná 35 % dočasně zpřístupněných ploch.

67. Dále se ve spise nachází sdělení adresované přednostovi Újezdního úřadu Březina pplk. Ing. R. M. Kanceláři

ministra obrany, kdy na dotaz Ing. M. pověřený pracovník Kanceláře ministra obrany sděluje, že dne 19. 10. 2016 bylo prostřednictvím e-mailu do sekretariátu ministra obrany doručeno podání pana M. P. st. a Ing. M. P., místostarosty obce Studnice, ve věci žádosti o zprostředkování schůzky s panem ministrem za účelem předání petice „Ne zákaz vstupu do vojenského újezdu Březina“. Problematika vstupu do vojenského újezdu byla jmenovanému opakovaně objasněna, mj. při setkání pana ministra se starosty okolních obcí VÚ Březina, které se uskutečnilo dne 9. 3. 2017 ve Vyškově. Dále se pak ve spise nachází sdělení adresované Újezdnímu úřadu Březina ze dne 13. 12. 2017, v němž uvedeno, že na základě žádosti ve věci svědeckých výpovědí Ing. A. J. a Ing. V. K., kterých se domáhá v rámci vedeného řízení pan M. P., sděloval Ing. V. K., vedoucí oddělení řízení KVV a újezdních úřadů, že on v uvedeném termínu, tj. 16. 8. 2017 čerpal dovolenou na zotavenou a nacházel se v Praze a Ing. A. J., DiS. v uvedeném termínu čerpala dovolenou na zotavenou a nacházela se v Rožnově pod Radhoštěm a dále sděloval újezdnímu úřadu Březina Bc. J. F. dne 12. 2. 2017, že na základě žádosti uvedeného úřadu sděluje, že dne 16. 8. 2017 byl v době od 7:00 hod. do 19:00 hod. v zaměstnání na Obecním úřadě ve Studnici a krátce po skončení pracovní doby, tedy po 19:00 hodině dorazil domů do místa svého trvalého bydliště, Studnice 64, kde pak byl po zbytek dne. Z uvedeného tedy vyplývá, že v 18:40 hod. dne 16. 8. 2017 byl na OÚ Studnice.

68. Dále se pak ve spise nachází sdělení zaslané Vojenské lesy a statky ČR, s. p. vojenskému újezdu Březina, že na dotaz ve věci přestupku paní J. P. sdělují, že jmenovaná neměla v uvedeném termínu s VLS ČR, s. p., divizi Plumlov, uzavřený pracovněprávní vztah ani jiný smluvní vztah.
69. Dále se pak ve spise nachází Kontrolní list ve věci kontroly realizace značení ve vojenském újezdu Březina ohledně dočasně zpřístupněných ploch v terénu. V kontrolním zjištění uvedeno, že na úseku Studnická v části bylo nainstalováno 61 ks tabulí označení. Dále bylo v tomto úseku demontováno 82 ks značení. Značení je připevněno na stromech. Provedené značení je třeba doplnit cca v 10 ks v úseku, tabule značení jsou umístěny viditelně v dostatečné výši. Na úseku je třeba opravit 6 ks tabulí značení, dále montáž nebo

doplnění 10 ks tabulí značení. V kontrolovaných úsecích probíhá umísťování značek v souladu s Plánem realizace značení hranic Březina na roky 2016 – 2020. K tomu je připojeno celkem 6 ks barevných fotografií se značením, které měly být v úseku Studničná umístěny.

70. Dále se pak nachází ve spise Potvrzení o vydaných povoleních ke vstupu ze dne 28. 2. 2018, podepsané přednostou Újezdního úřadu Březina podplukovníkem Ing. R. M., kde uvádí, že potvrzuje, že M. P. a J. P. byli oprávněni vstupovat na území vojenského újezdu Březina na základě vydaného povolení od 5. 4. 2006 a následně do 31. 12. 2015, dále byl M. P. oprávněn vstupovat na území vojenského újezdu Březina v době od 6. 4. 2016 do 30. 6. 2016 a dále uvedeno, že jmenovaný (pplk. M.) potvrzuje, že oba jmenovaní byli řádně poučeni v souladu se zákonem č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany ČR, a to při vydání prvotního povolení a pak následně vždy při prodloužení platnosti na následující období. V příloze pak přiložil kopii žádosti o vydání povolení ke vstupu a vjezdu na území vojenského újezdu Březina ze dne 5. 4. 2006 a žádost o vydání hromadného povolení ke vstupu a vjezdu na území vojenského újezdu Březina ze dne 29. 3. 2016. Dále uvedeno, že záznamy o platnosti povolení na období 2007 až 2015 jsou archivovány v elektronické podobě. Kopie žádostí a povolení a dále pak zadávací listy samovýroby dřeva jsou v kopiích předloženy.
71. Dne 29. 5. 2019 soud ve věci nařídil jednání. U jednání žalobce uvedl, že on nikdy nebyl účasten žádného jednání, z něhož by vyplynulo, že uvedené lesy může veřejnost navštěvovat pouze ve vymezené hodiny v pátek, sobotu a neděli a ve státní svátky. Naopak situace byla taková, že od 1. 1. 2016 byl vstup do vojenských lesů bez omezení, a to do okrajové části, do hloubky 150 až 200 metrů. Dne 2. 9. 2016 přijel do obce Studnice, kde žalobce žije, pan K. z ministerstva obrany, a to na obecní úřad, společně se svojí spolupracovnicí. Pan K. se spolupracovnicí, se starostou obce panem F. a žalobcem se šli do lesů podívat a všichni se shodli na tom, že je naprosto nesmyslné, aby byl vstup povolen jen do tak malé okrajové části lesa. Pan K. slíbil, že do konce září toho roku vyvolá jednání s přednostou Vojenského újezdu Březina podplukovníkem M. o tom, aby se zvětšila plocha, do které bude moc veřejnost volně vstupovat. Do konce září se však pan K. neozval a

proto byla vyvolána petiční akce na rozšíření plochy vstupu do jenských lesů, přičemž iniciátorem této akce byl žalobce. Do petiční akce se zapojilo 23 obcí z okresu Prostějov a Vyškov, obce, jejichž obyvatel se volný vstup do vojenských lesů týká. Tuto akci podepsalo 5000 lidí, z obce Studnice to byly téměř všichni obyvatelé. Z obce Studnice petiční akci podepsalo asi 90 až 95 % obyvatel. V průběhu petiční akce se ozval pan K. a chtěl začít znovu jednat. Žalobce mu však odpověděl, že akce je už rozjetá, zúčastnilo se jí příliš mnoho lidí, aby ji jenom tak zastavil. Naopak přijel pan M. z Generálního štábu Armády ČR, který však hovořil pouze v tom smyslu, že do chráněných krajinných oblastí by také veřejnost nikdo nepustil. To však není pravdou, protože chráněných krajinných oblastí na území ČR je mnoho a je do nich normální volný přístup. U jednání argumentoval pan M. tím, že do oblasti brdských lesů je také zákaz vstupu. Protože tuto skutečnost při jednání s ním žalobce najisto nevěděl, telefonoval následně starostovi uvedené obce, zda je u nich pro vstup do lesů nutné povolení a bylo mu řečeno, že žádné povolení při vstupu do lesa není potřeba. Poté následovalo několik dalších jednání, a nakonec pak proběhlo i jednání s tehdejším ministrem obrany S., kterého se zúčastnili starostové obcí, kterých se vstup do lesů týkal, žalobce za petiční výbor, hejtmani Jihomoravského a Olomouckého kraje. Na tomto jednání bylo přislíbeno, že do konce prázdnin roku 2017 se prostor pro volný vstup do vojenských lesů rozšíří a označí se cedulemi „POZOR VÝCVIK, PŘÍSNÝ ZÁKAZ VSTUPU“. Znamenalo to tedy, že se bude moci vstupovat do uvedených lesů volně bez povolení, bez časového omezení po shora nadepsanou ceduli. U tohoto jednání s ministrem byli přítomni i zástupci sdělovacích prostředků a novináři. Neví, jestli v celém prostoru uvedených vojenských lesů, neboť se jedná o prostor, který je velmi obsáhlý, byly příslušné cedule umístěny, v obci Studnice byly na stromech umístěny cedule „VOJENSKÝ ÚJEZD – VSTUP BEZ POVOLENÍ ZAKÁZÁN“. Po prázdninách se ocitla v uvedeném místě ještě další cedule s naprosto stejným textem, přičemž v tomto směru poukázal žalobce na fotografie, které založil do spisu. Poukázal pak na to, že zakládá další fotografie, které byly umístěny v lese do konce prázdnin, je na nich např. upozornění o možném vstupu do lesa s časovým omezením a asi 20 metrů za ní je další cedule s označením „ZÓNA VOJENSKÝ ÚJEZD

BŘEZINA – VSTUP A VJEZD JEN NA POVOLENÍ ÚJEZDNÍHO ÚŘADU“. Sdělil, že z textu těchto dvou označení, které je naprosto matoucí, pro běžného občana vůbec nevyplyvá, jestli může do lesů vstupovat či nikoliv, tato označení jsou totiž naprosto zmatečná. Žalobce u jednání soudu pak uvedl, že když sbírali s manželkou klestí, což bylo v souladu se zákonem, objevil se tam hajný se správcem lesa, kteří tam přišli na udání a ti zavolali vojenskou policii. Vojenská policie žalobci a jeho manželce udělila výtku na místě samém a vykázala je z lesa, zabavila jim motorovou poilu a auto, se kterým dříví odváželi, a které si žalobce s kamarádem před 15 lety pořídil, a to pouze k odvozu nasbíraného dříví.

72. Žalobce pak po nahlédnutí do spisové dokumentace, jejíž součástí jsou i fotografie, uvedl, že na fotografii č. 1 je označeno místo, kde došlo k vjezdu do lesa, na tomto místě, jak je z fotografie viditelné, žádná zákazová značka není, není tam ani značka informativní, ani závora, která by bránila vjezdu do lesa. Dále uvedl, že s tímto případem, tedy s obviněním z přestupku souvisí i to, že byl žalobce trestně stíhán za sběr uvedeného klestí. Ze znaleckého posudku mělo vyplynout, že jeho cena byla více než 5 000 Kč, takže se mělo jednat o trestný čin krádeže. Žalobce si však sám nechal ve věci udělat vlastní znalecký posudek, který cenu uvedeného klestí odhadl na 560 Kč, přičemž žalobce dokládal doklad o tom, že krátce předtím stejné množství dřeva, v daleko vyšší kvalitě koupil za 490 Kč. Soudem byl žalobce osvobozen. Dále uvedl, že vojenská policie zadržovala jeho vozidlo po dobu 1,5 roku a poté ho žalobci vydala tím způsobem, že ho vyvezla do polí a nechala ho tam stát, auto bylo neuzamčené a na popud PČR, když vozidlo bylo již vykradené, ho nechal odtáhnout domů na svoje náklady a cela odtahu byla 1 700 Kč. Některé věci z auta se ztratily.
73. U dalšího soudního jednání dne 17. 7. 2019 žalobce uvedl, že pokud došlo k odvozu nasbíraného klestí ve středu (den spáchání „přestupku“), bylo to proto, že pouze ve středu a v sobotu bylo možné podle povolení klestí odvážet (pokud jde o odvoz klestí, skutečně se jednalo o odvoz ve středu a sobotu, jak z dokladu založeného ve spise vyplývá). Jednalo se tedy o odvozní den. Klestí v uvedeném vojenském újezdu sbírá žalobce minimálně už 40 let nebo i víc, neboť ve Studnici celý

život žije. Není sám ze Studnice, kdo si klestí sbírá, je to minimálně 150 až 200 lidí z obce a trvá na tom, že nedělá nic nezákonného, neboť je to dovoleno zákonem č. 289/1995 Sb., § 19 odst. 1. Trval na to, že se žádného úmyslného přestupkového jednání ani on, ani jeho manželka nedopustili. Bylo to tak, že klestí si chystali asi 2 měsíce a v uvedenou středu, kdy je ohlásil hajný vojenské policii, klestí chtěli odvézt. Vstoupili do části lesa, resp. sbírali klestí v části lesa, kde v té době nebyl žádný zákaz vstupu, jednalo se o část lesa, do hloubky max. 150 až 300 metrů, kde v té době byl zcela volně povolený vstup. Volně povolený vstup do lesa v této části lesa byl od 1. 1. 2017, bez jakéhokoliv omezení. Pohybovali se totiž v místech, kde v té době byl vstup povolený bez jakéhokoliv omezení. Časem se rozšířil vstup do vojenských lesů, v některých místech to bylo až o 2 – 3 km, ovšem s omezením, že to může být pouze o víkendech a svátcích a v pátek ve vyměřeném čase. Pokud trval na nařízení jednání o přestupku a předvolání tří svědků (starosta obce Studnice F., pan K. z MO a jeho spolupracovnice), bylo to z toho důvodu, že tito svědkové by museli potvrdit, že v době, kdy žalobce s manželkou klestí sbírali, byl zcela volný pohyb v té části lesa, kde se pohybovali, neboť všichni tři byli přítomni u prohlídky lesa dne 2. 9. 2017. Žalobce netvrdil v průběhu správního řízení, že by uvedení tři svědkové, jejichž výslech navrhoval, byli přítomni u sbírání klestí či jeho odvozu a u zásahu Vojenské policie. Když přišla Vojenská policie, s manželkou jim sdělili, že se pohybují v prostoru, kde je volný přístup a že cedule, za které se již nesmí, je od nich vzdálena minimálně 200 až 300 metrů. Pokud jde o vojenskou policii, přijeli nejprve dva mladí lidé, pak přijel ještě jeden člověk a řekl, že žalobci a jeho manželce uděluje slovní výtku a vyprovodili je z lesa až na pole s tím, že se jedná o vojenský prostor, že tam nemají co dělat.

74. Dále pak uvedl, že celé uvedené přestupkové řízení spojuje jednoznačně pouze s tím, že byl iniciátorem petiční akce, od té doby mu začaly problémy, neboť od té doby nedostal povolení k samovýrobě dřeva od vojenského újezdu, přestože měl zadávací list od lesníka. Na žádost žalobce o vydání povolení, mu vojenský újezd ani neodpověděl.
75. K jednání dne 9. 3. 2017, u něhož byl přítomen i tehdejší ministr obrany, hejtmani Jihomoravského a

Olomouckého kraje a starostové obcí, jichž se omezení vstupu do vojenských lesů týkalo, žalobce přítomen byl. Předtím už proběhlo jednání v prosinci roku 2016, kde starostové obce vznesli své požadavky ohledně vstupu do vojenských lesů. Z jednání dne 9. 3. 2017 vyšel závěr, že se bude jednat o rozšíření volného prostoru k pohybu ve vojenských lesích, a že cedule „POZOR, VÝCVIK, PŘÍSNÝ ZÁKAZ VSTUPU“ budou posunuty do konce prázdnin roku 2017.

76. Zástupkyně žalovaného u tohoto jednání uvedla, že s tvrzením žalobce žalovaný nesouhlasí, odvolala se na odůvodnění rozhodnutí žalovaného, na vyjádření k žalobě a obsah správního spisu, který žalovaný soudu zaslal. Poukázala na to, že novelou zákona č. 222/1999 Sb. a zákona č. 15/2015 Sb., došlo ke zmenšení území vojenských újezdů od 1. 1. 2016 a k omezení volnočasových aktivit, což vyplývá přímo z § 33 odst. 1 písm. d) a § 38 zákona č. 222/1999 Sb. Toto narazilo na odpor obyvatel přilehlých obcí a proto dne 14. 6. 2016 došlo k vydání Nařízení Újezdního úřadu Březina č. 1/2016, z něhož vyplývá dočasně zpřístupněné plochy vojenského újezdu, které jsou časově omezené a vždy se zákazem vjezdu vozidel. O této skutečnosti žalobce věděl, protože se zúčastnil řady jednání v tomto směru. Je sice pravdou, že platí § 19 odst. 1 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích, z něhož vyplývá, že je možno obecně v lesích sbírat klestí, ovšem mimo lesů, které jsou nezbytné pro obranu státu. Žalobce tedy dobře věděl, že se nemůže pohybovat a sbírat klestí v té části vojenských lesů, kde se pohyboval a v době, kdy se tam pohyboval a žalovaný proto trval na tom, že on i manželka se dopustili úmyslného porušení zákazu vstupu do objektu důležitého pro obranu státu, a že tedy naplnil skutkovou podstatu přestupku, tak jak je vymezena v § 64 odst. 1 písm. c) zákona č. 222/1999 Sb. Žalobce byl skutečně členem petičního výboru a opravdu se o problematiku dočasně zpřístupněných ploch podrobně zabýval. Právě z toho důvodu si žalovaný myslí, že tvrzení žalobce jsou ryze účelová. Dále pak uvedla, že správní orgán nevyhověl žádosti žalobce o nařízení jednání, a to z toho důvodu, že činil dotazy na navrhované svědky žalobcem, všichni tři reagovali tak, že v uvedený den se nepohybovali v prostoru, kde mělo dojít k přestupkovému jednání, a proto žalovaný dospěl k závěru, že by se neměli k čemu vyjadřovat, a ústní jednání proto nenařídil.

77. K tomu žalobce uvedl, že skutečně chtěl, aby správní orgán nařídil jednání a předvolal uvedené svědky, a to s ohledem na situaci, kterou popsal dne 2. 9. 2017, neboť všichni tři navrhovaní svědci se zúčastnili jednání v oblasti lesa spadající pod Vojenský újezd Březina, a žalobce tedy chtěl, aby potvrdili, že se s manželkou tehdy pohybovali v prostoru, kde se mohli volně pohybovat bez jakéhokoliv omezení. Nikdy netvrdil, že navrhovaní svědkové by byli přítomni u toho, kde Vojenská policie a vykázali žalobce s manželkou z lesa.

Posouzení věci krajským soudem

78. Žaloba žalobce je důvodná.

79. Podle § 64 odst. 1 písm. c) zákona č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, fyzická se dopustí přestupku tím, že **úmyslně** poruší zákaz nebo omezení vstupu do objektu důležitého pro obranu státu.
80. Podle § 37 uvedeného zákona vstup na území újezdu bez povolení je zakázán.
81. Podle § 38 odst. 1 uvedeného zákona újezdní úřad může vydat povolení ke vstupu na území újezdu. Újezdní úřad při vydání povolení ke vstupu na území újezdu zabezpečí seznámení osob, kterým takové povolení bylo vydáno, s platnými režimovými a bezpečnostními opatřeními. Osoby, kterým byl povolen vstup na území újezdu, jsou povinny se před vstupem na území vojenského újezdu seznámit s aktuálními režimovými a bezpečnostními opatřeními a dodržovat je.
82. Podle odst. 2 § 38 újezdní úřad vyhlašuje aktuální režimová a bezpečnostní opatření vyvěšením na úřední desce újezdního úřadu nejméně 24 hodin předem a po celou dobu jejich platnosti.
83. Podle odst. 3 § 38 vydané povolení ke vstupu na území újezdu může újezdní úřad kdykoliv odejmout.
84. Podle § 3 vyhlášky č. 141/2016 Sb. o vyznačování hranic vojenských újezdů a vyznačování bezpečnostních a ochranných pásem na území vojenských újezdů a to § 3 odst. 1 vyznačení průběhu hranic vojenského újezdu v terénu musí být zřetelné, jednoznačné a musí být

provedeno hraničními znaky stanovenými touto vyhláškou.

85. Podle § 3 odst. 2 uvedené vyhlášky hraničním znakem vyznačujícím průběh hranice vojenského újezdu je obdélníková tabule, na jejímž bílém podkladu jsou vyznačena slova „VOJENSKÝ ÚJEZD – VSTUP BEZ POVOLENÍ ZAKÁZÁN“ (dále jen „hraniční tabule“).

86. Podle § 3 odst. 3 uvedené vyhlášky hraniční tabule se umísťuje na hranicích vojenského újezdu po celém jeho obvodu, a to zejména na místech, které jsou újezdním úřadem určena:

- a) pro vstup do vojenského újezdu nebo
- b) pro vyznačení hranic vojenského újezdu souřadnicemi uvedenými v tematickém státním mapovém díle určeném pro zobrazení hranice vojenského újezdu.

87. Podle § 3 odst. 4 uvedené vyhlášky hraniční tabule vyznačující hranici vojenského újezdu v terénu se umísťuje

- a) vždy na zlomu hranice, popřípadě terénním zlomu území vojenského újezdu,
- b) na vzájemnou viditelnost s dalšími sousedícími hraničními tabulemi s přihlédnutím k terénní nerovnosti a reliéfu krajiny území vojenského újezdu, a to ve vzdálenosti nejvýše 300 m po linii hranice,
- c) po liniích shodných terénních prvků,
- d) na sloupku nebo jiném nosném prvku, pokud jsou pevně spojené se zemí; umísťování hraničních tabulí na živé stromy je zakázáno,
- e) u silnice nebo místních komunikací co nejblíže krajnici těchto pozemních komunikací,
- f) do svislé nebo vodorovné polohy konstrukce staveb; umístění nesmí ohrozit stabilitu stavby nebo omezit její užívání.

88. Podle § 80 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, správní orgán nařídí ústní jednání na požádání obviněného, je-li to nezbytné k uplatnění jeho práv; jinak návrh zamítne usnesením, které oznamuje pouze obviněnému. O právu žádat nařízení ústního jednání musí být obviněný poučen. Správní orgán nařídí ústní jednání i bez požádání obviněného, je-li to nezbytné pro zjištění stavu věci. Správní orgán I. stupně nařídí ústní jednání i bez požádání obviněného, je-li obviněným mladistvý.

89. Podle odst. 4 § 80 uvedeného zákona k ústnímu jednání správní orgán předvolání účastníky řízení. Ústní jednání

lze konat bez přítomnosti obviněného jen tehdy, jestliže byl řádně předvolán a souhlasí s konáním ústního jednání bez vlastní přítomnosti nebo pokud se na předvolání nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.

90. Podle § 15 zákona č. 250/2016 Sb., odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, jeho odstavce 2, přestupek je spáchán úmyslně, jestliže pachatel a
- a) chtěl svým jednáním porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, nebo
 - b) věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, s tím byl srozuměn.
91. Soud zde uvádí, že mezi účastníky je shoda v tom, že dne 16. 8. 2017 v 18:40 hod. žalobce M. P. a jeho manželka J. P. vstoupili na území vojenského újezdu Březina, v lokalitě lesnického oddělení 119, část Kouty – Kluč.
92. V tomto směru je tedy mezi účastníky shoda. Žalobce tvrdí, že jak on, tak jeho manželka do této části vojenského újezdu Březina vstoupili a pohybovali se v něm proto, že tam po dobu 2 měsíců sbírali klestí, které chtěli uvedeného dne, tj. dne 16. 8. 2017 odvézt, přičemž dne 16. 8. 2017 byla středa a ve středu a v sobotu byl určen odvozní den. Trvali na tom, že v uvedené části vojenského lesa se sice pohybovali bez povolení, které žalobci nebylo vojenským úřadem Březina poprvé vydáno, nicméně pohybovali se v té části vojenského újezdu Březina, kde byl vstup i bez povolení dovozen, nepohybovali se tedy v místech, kde byl vstup zakázán a v tuto dobu, resp. v tomto období nebylo ani žádné časové omezení, tedy stanoveny pouze dny, ve kterých by se mohli v uvedené lokalitě pohybovat. Trval na tom, že spolu s manželkou žádný zákon neporušili, natož snad ještě úmyslně.
93. Žalovaný naopak tvrdil, že M. P. a prostřednictvím jeho i jeho manželka byli řádně obeznámeni s tím, že bez povolení, které žalobce ani jeho manželka neměli, do uvedené části vojenského lesa, spadající pod újezdní úřad Březina, mohou dle Nařízení uvedeného úřadu tedy újezdního úřadu Březina č. 7/2017, který nabyl účinnosti dne 1. 8. 2017 bez povolení vstupovat pouze v pátek od 15:00 hod. do 22:00 hod., v sobotu, neděli a ve státem uznané svátky od 6:00 hod. do 22:00 hod., přičemž žalobce a jeho manželka se v uvedené lokalitě

pohybovali ve středu. Úmyslně Nařízení Újezdního úřadu Březina č. 7/2017 porušili, přičemž byli seznámeni jak s prostorovým, tak časovým omezením vstupu do uvedeného prostoru vojenského újezdu. Pokud jde o žalobce, vyplývá to dle žalovaného zcela jednoznačně z jeho účasti na jednání u újezdního úřadu Březina dne 9. 3. 2017, když zápis z tohoto jednání, včetně prezenční listiny, byl předložen.

94. Pokud jde o žalobce, uvedl, že společně s manželkou mohli v prostoru, kde se pohybovali, sbírat klestí, což také činili, neboť jim to umožňuje § 19 odst. 1 zákona č. 289/1995 Sb., lesní zákon, dle něhož každý má právo vstupovat do lesa na vlastní nebezpečí, sbírat tam pro vlastní potřebu lesní plody a suchou na zemi ležící klest. Ani ve vojenských lesích, pokud se někdo pohybuje v prostoru, kde je vstup dovolen, není zakázáno sbírat klestí, neboť z žádného zákona to nevyplývá.
95. Podle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.
96. Krajský soud v Brně po provedeném řízení dospěl k závěru, že dosud nebyl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, tedy má za to, že zatím nebylo postaveno najisto, zda se žalobce přestupku dle ust. § 64 odst. 1 písm. c) zákona č. 222/1999 Sb., společně se svou manželkou, dopustili či nikoliv, přičemž dle tohoto zákonného ustanovení se musí jednat ze strany žalobce a jeho manželky o úmyslné porušení zákazu vstupu do objektu důležitého pro obranu státu, což dosud, dle názoru soudu najisto postaveno nebylo.
97. Proti sobě stojí rozdílná stanoviska žalobce a žalovaného i rozdílné argumenty, a proto bylo na místě, aby, když to navíc žalobce požadoval, bylo ve věci přestupku nařízeno jednání, u něhož by se k věci vyjádřil samotný žalobce „a jeho manželka“, ale také jím navrhovaní svědkové, a to pan K., paní J. a F., starosta obce, v níž žalobce žije, a který byl, jak vyplývá z prezenční listiny, účasten také jednání dne 9. 3., a který, jako starosta obce byl zajisté podrobně informován o prostorovém či časovém omezení vstupu do té části lesa, kde byl žalobce a jeho manželka zastíženi vojenskou policií, dále pak dle

názoru soudu měli být vyslechnuti příslušníci vojenské policie Bc. M. V. a P. S., kteří, dle úředního záznamu měli zjistit pohyb žalobce a jeho manželky v prostoru vojenských lesů, v části, která je popsána ve výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Ti, kteří by se také vyjádřili ke značení uvedeného místa, neboť z fotodokumentace, která je součástí správního spisu, nelze najisto postavit, že značení se týká té části lesa, kde se žalobce s manželkou pohybovali, a dále pplk. Ing. R. M., přednosta Újezdního úřadu Březina, který by se také jako svědek měl vyjádřit k tomu, zda se žalobce a jeho manželka pohybovali v prostoru, který je povolen či zakázán, když najisto bylo postaveno, že povolení ke vstupu žalobci vydáno nebylo.

98. Teprve poté, kdy budou provedeny výsledky uvedených svědků (popř. i dalších), dle názoru soudu bude třeba znovu zhodnotit, zda žalobce a jeho manželka se dopustili úmyslného porušení zákazu nebo omezení vstupu do objektu důležitého pro obranu státu, když soud znovu uvádí, že zatím tuto skutečnost najisto postavenou nemá, neboť, kromě listinných důkazů založených ve správním spise, ze strany žalovaného či správního orgánu I. stupně žádné důkazy provedeny nebyly.
99. Soud dále pouze podotýká, že žalobce nikde neuváděl, když žádal o nařízení ústního jednání, že jím navrhovaní svědkové, pan K., jeho spolupracovnice z ministerstva obrany a pan F. by byli přítomni na místě, kde žalobce a jeho manželka byli „přistiženi“ hlídkou vojenské policie. Z úředního záznamu vyplývá, že kromě žalobce a jeho manželky tam nikdo jiný přítomen nebyl, takže i dle názoru soudu bylo nadbytečné činit dotazy na navrhované svědky, zda se v uvedený den a hodinu na místě „přestupkového“ jednání žalobce a jeho manželka mohli nacházet. Jejich výpovědi chtěl žalobce prokazovat zcela jinou skutečnost, tedy chtěl jejich výpovědi prokazovat to, že se žádného přestupkového jednání, natož úmyslného, nedopustil, neboť dle jeho názoru se v uvedené části vojenského lesa mohli s manželkou volně pohybovat bez jakéhokoliv časového omezení, když značení uvedené části lesa bylo dle jeho tvrzení rozporuplné a právě k této skutečnosti chtěl, aby se navržení svědkové vyjádřili.

100. Bude tedy třeba, pokud by žalovaný rozhodl znovu tak, že se žalobce a jeho manželka přestupkového jednání dopustili, aby toto bylo postaveno najisto a bylo i najisto postaveno, že se jednalo o úmyslné porušení zákazu.
101. Proto soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrací k dalšímu řízení, přičemž v dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem vysloveným soudem v tomto zrušovacím rozsudku (§ 78 odst. 5 soudního řádu správního, dále jen „s.ř.s.“).
102. Pokud jde o náklady řízení, žalobce byl ve věci úspěšný, náleží mu proto právo na náhradu nákladů ze strany žalovaného a náklady řízení představují zaplacený soudní poplatek ve výši 600 Kč a jízdné k 3 soudním jednáním, 300 Kč, celkem tedy 900 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 21. srpna 2019

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně